

met de korte, zware haak half opgeheven voorop; de roeiers, met voorovergebogen lichaam de riemen vast omklemd, wachtend op het bevel van hunnen aanvoerder om in de riemen te vallen en met krachtige slagen het lichte vaartuij voort te drijven... Daar, plotseling, een hevig gestoot, gekraak, geschreeuw... de kof zit onwrikbaar op den dam. Zelfs boven het loeien van den wind hoort men het angstgeschrei der schepelingen, die in razende wanhoop langs de verschansing heen en weer loopen; met ijzeren greep het want omklemmen, of een poging — helaas, een vruchteloze — wagen, van het scheepje den zoo nabij zijnden wal te bereiken. In hun ongeregelde handelingen is geen spoor van overleg, van kalm nadenken, en de enkele wanhopigen snellen te eerder den dood te ontmoet.

Met vaste hand leggen de frisch gespierde roeiers de riemen in het water en met breede slagen stuwen ze de sloep voorwaarts. Bot-Jaap en

Daar nadert snel een groote, zware schots.

Jonge Krelis hebben geen gemakkelijke taak. Met krachtige stooten zetten ze hunne haken in de aandringende ijsbonken, telkens het lichaam vooroverbuigend om met gestrekte armen de schots zijwaarts af te duwen. Met een forschen ruk halen ze de haak weer uit het ijs, om gereed te zijn voor de ontvangst van een volgend stuk. Scherp moeten ze daartoe uitkijken. Niet alleen toch, dat elke schots, die tegen de sloep stoot, de vaart vertraagt, ze brengt haar tevens in gevaar te kantelen of lek gestooten te worden. Daar nadert snel een groote, zware schots. Rondraaiend door den aandringenden